

10 Ιανουαρίου: Εορτάζει ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 10 Ιανουαρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη ενός εκ των μεγίστων θεολόγων της, του Γρηγορίου Επισκόπου Νύσσης.

Γεννήθηκε στη Νεοκαισάρεια του Πόντου το 332 μ.Χ. και ήταν αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου. Μορφωμένος, όπως ο αδελφός του, χειροθετείται πρώτα αναγνώστης (δηλ. ερμηνευτής των Γραφών) και αργότερα στην ηλικία των σαράντα ετών, χειροτονείται **επίσκοπος Νύσσης της Καππαδοκίας**.

Οι οπαδοί της αιρέσεως του Αρείου τον κατηγορήσαν για αντικανονική χειροτονία και τον καθαίρεσαν, αναγκάζοντάς τον να περιπλανιέται και να κρύβεται από τους ανθρώπους. Η περιπέτειά του όμως έληξε και επανήλθε στη Νύσσα, όπου του επιφυλάχθηκε θριαμβευτική υποδοχή από το πλήρωμα της Εκκλησίας.

Ο Άγιος Γρηγόριος έλαβε μέρος στη Σύνοδο της Αντιόχειας, η οποία καταδίκασε την αίρεση του Απολλιναρίου, που δίδασκε πως ο Ιησούς Χριστός δεν είναι τέλειος Θεός ούτε τέλειος άνθρωπος. Ανασκεύασε τις κακόδοξες θεωρίες του Απολλιναρίου, όπως αργότερα έπραξε και στη **Β' Οικουμενική Σύνοδο**, το 381 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη, κατατροπώνοντας τους Μακεδονιανούς και Πνευματομάχους.

Οι Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας, όπως ο Γρηγόριος Νύσσης, μας διδάσκουν ότι ο συνδυασμός της σπουδής της Θεολογίας με την ταπείνωση, καθώς επίσης της ανθρώπινης γνώσης με την πνευματική εν Χριστώ άσκηση, παρέχουν στον άνθρωπο την καλή πορεία, για να πλησιάσει περισσότερο το Θεό. Τότε, ο πνευματικά καλλιεργημένος άνθρωπος ερμηνεύει βαθύτερα και πλατύτερα τα πράγματα του κόσμου τούτου και συγχωρεί τις αδυναμίες και τα λάθη των άλλων ανθρώπων.

Τα επιτεύγματα αυτά είναι χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και, σύμφωνα με τον **Άγιο Γρηγόριο Νύσσης**, για όλα τα αγαθά και τίμια που επιθυμεί ο άνθρωπος να αποκτήσει είναι απαραίτητη η προσευχή και η επίκληση της παντοδυναμίας του Θεού με τις πρεσβείες της Θεοτόκου και των Αγίων ανδρών και γυναικών.

Για τη μεγάλη προσφορά του στην **Ορθόδοξη Εκκλησία ο Γρηγόριος Νύσσης δίκαια ονομάστηκε «Πατήρ Πατέρων και Νυσσαέων Φωστήρ»**, ενώ ο Μέγας Θεοδόσιος τον ονόμασε στύλο της Ορθοδοξίας. Πέθανε ειρηνικά το 394 μ.Χ., αφού μάς άφησε πολλά και σημαντικά έργα: ερμηνευτικά, δογματικά, κατηχητικά, λόγους ηθικούς, εορταστικούς, εγκωμιαστικούς, επιταφίους και έναν επιμνημόσυνο λόγο στον αδελφό του Μέγα Βασίλειο.